
JEDYNOWŁADECZ (4) *sb m*

jedynowładecz (3), **jedynowładziec** (1); jedynowładecz *BielKron* (3); jedynowładziec *StryjKron*.

Oba e oraz o prawdopodobnie jasne; -ã- (3), -a- (1); -ã- StryjKron (2); -ã- : -a- BielKron (2 : 1).

sg N jedynowładecz (2), jedynowładziec (1). \diamond I jedynowładzcz(e)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: jedynowładec.

Samowładca, monarcha absolutny (4) : Wołodimirz Monomach Xiążę Kijowkie y Iedynowładziec/ [...] żywot z śmiercią przemienił StryjKron 210.

*Szereg: »monarcha to jest jedynowładecz« (3): Kłieftwá nie mále/ ták Rułkie iáko Litewłkie álbo Zmodzkie/ wśákże ieden zwierzchny Monárchá/ to ieft Iedynowładecz nád nimi Pánuie *BielKron* 436v, 428, 431.*

Synonim: monarcha.

Cf JEDYNOWŁADCA, JENOWŁADECZ

LW